

* Hoger Besep door
(or) vegen alle besep. op 31/2/05. en
* Hoger Besep door om va
op 24/2/05 en.

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE**
dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van **31 januari 2005**
het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. 66.23.1742/00/26

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. bloemenkweker, geboren te op
wonende te

2. huisvrouw, geboren te op
wonende te

Verdacht van :

Te

de eerste en de tweede:

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°,

3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

In casu:

A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 mei 1997 tot en met 28 februari 2001 (stuk 38):

het niet naleven van de bouwvergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen op 24 april 1997, meer bepaald:

- wijziging van de geveluitwerking
- het verdriedubbelen van het volume en het verdubbelen van de oppervlakte (stuk 2 en 51 verso)

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: bergplaats, 22 a 50 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te   op   en

geboren te   op   beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 09/08/1990 geregistreerd op 13/08/1990.

De rechtbank nam kennis van

- de dagvaarding waarbij de zaak bij deze rechtbank werd aanhangig gemaakt en die op 3 december 2004 werd betekend aan de eerste beklagde persoonlijk en aan de tweede beklagde door afgifte van een afschrift aan haar echtgenoot, eerste beklagde, tevens houdende dagstelling voor de rechtszitting d.d. 27 december 2004;
- de overschrijving van deze dagvaarding op het   hypotheekkantoor te   op 5 maart 2004 onder de referte
- de processen-verbaal en de overige stukken der rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 27 december 2004 :

- het Openbaar Ministerie in de persoon van   substituut procureur des Konings in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis ;
- de beklagden   en   in hun middelen van verdediging voorgedragen door henzelf en bijgestaan door hun raadsman mr.   , advocaat te

1. Feitelijke elementen zoals ze uit het dossier blijken

1.1

Door de politie te _____ werd ingeolge een anonieme klacht d.d. 20 oktober 2000 bij de dienst stedenbouw inzake een bouwmisdrijf te _____ overgegaan tot vaststellingen (stuk 2, strafdossier), nl.: *“De eigenaar, een bloemenkweker, heeft een gebouw opgetrokken tussen zijn serres en vijver. Het gebouw meet 8.30 meter bij 8.95 meter. Binnen zijn er geen binnenmuren. Onder het dak is nog een zolderverdieping. In het gebouw is een zware pomp geïnstalleerd.”*

De politie stelde aan de hand van de overhandigde bouwvergunning vast dat het gebouw mocht gebouwd worden, doch slechts 5 op 6 meter groot mocht zijn.

1.2

Eerste beklagde _____ verklaarde op 11 december 2000 (stuk 4) o.m.: *“Ik heb een gebouw opgetrokken tussen mijn serre en mijn vijver maar dit gebouw is vergund zoals ik u laat zien op de vergunning. (...) Het is wel juist dat ik mij niet aan het plan heb gehouden. Het gebouw is ruimschoots groter dan voorzien op plan en ook de inplanting van de ramen en deuren klopt niet voor de 100 %. Ik weet dat ik in fout ben en zal hiervoor een regularisatie aanvragen.”*

Tweede beklagde _____ verklaarde op 16 februari 2004 (stuk 54, strafdossier) o.m.: *“(…) Ik ben als echtgenote van _____ mede-eigenaar van de gronden waarop de vermeende bouwwinbreuk werd vastgesteld. Ik ben eveneens medewerker in onze eenmanszaak waarvoor het gebouw werd geplaatst. Ik (...) erken de afgelegde verklaringen door mijn echtgenoot.”*

1.3

Eerste beklagde _____ bood zich reeds in januari 2001 bij de _____ aan voor het bekomen van een regularisatie (stuk 15, strafdossier).

Door het college van burgemeester en schepenen van _____ werd de vergunning tot het regulariseren van het pomphuis met plaats voor tuinbouwmateriaal geweigerd. Bij beslissing d.d. 1 augustus 2002 van de bestendige deputatie van de provincie _____ werd het beroep van eerste beklagde tegen de beslissing van het college ingewilligd (stuk 28, strafdossier). Het beroep van de toenmalige gemachtigde ambtenaar – thans gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur – werd door de Vlaamse minister van financiën en begroting, ruimtelijke ordening, wetenschappen en technologische innovatie bij beslissing d.d. 3 september 2003 ingewilligd, waardoor de beslissing van de bestendige deputatie waarbij de stedenbouwkundige vergunning toegekend aan eerste beklagde werd vernietigd.

1.4

Bij brief d.d. 3 november 2003 maakte de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering aan de procureur des Konings over, die niet strekte tot volledige afbraak, doch wel aanpassing van de actuele constructie naar de vergunde constructie. Tevens werd een dwangsom van 50 euro per dag gevorderd, bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

1.5

Zowel eerste als tweede beklaagde erkende op de rechtszitting d.d. 27 december 2004 de hen ten laste gelegde feiten omschreven onder de tenlastelegging A te hebben gepleegd. De verdediging betwistte evenmin de ten laste gelegde feiten.

1.6

Gelet op de hiervoor vermelde gegevens, is de rechtbank van oordeel dat de feiten omschreven onder de tenlastelegging A afdoende bewezen zijn in hoofde van beide beklaagden.

2. Straftoemeting

2.1

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover die de rechtbank bekend zijn.

2.2

De door de beklaagden gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren.

2.3

De eerste beklaagde is   jaar oud. Hij is zelfstandig bloemist. Hij beschikt over een vlekkeloos strafrechtelijk verleden, wat enige mildheid verantwoordt bij de straftoemeting.

De tweede beklaagde is   jaar oud. Zij helpt haar echtgenoot, eerste beklaagde, bij de uitbating van zijn bloemistenbedrijf. Ook zij beschikt over een vlekkeloos strafrechtelijk verleden.

2.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordenelijke ruimtelijke ordening te komen.

2.5

Het komt de rechtbank dan ook passend en rechtmatig voor aan de beklaagden voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A elk de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen.

3. De herstellvordering

3.1.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft, zoals hierboven reeds aangeven, het uitvoeren van aanpassingswerken gevorderd, nl. aanpassing van de actuele constructie naar de vergunde constructie.

3.2

De door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur geformuleerde herstellvordering is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen en legt aan de veroordeelde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet. Zij moet dan ook worden ingewilligd.

3.3

Het opleggen van een meerwaarde, zoals gevraagd door de verdediging, vormt geen passend herstel gelet op de voorgeschiedenis van de aanvragen door de beklaagden. Reeds in 1996 deden de beklaagden een aanvraag voor de oprichting van een soortgelijke constructie als de actuele met een oppervlakte van 90 m², die werd geweigerd bij beslissing d.d. 26 september 1996 van het college van burgemeester en schepenen van

Bovendien werd de constructie aangevraagd en uiteindelijk vergund als pomphuis, doch blijkt de actuele constructie gezien haar oppervlakte en volume geen louter pomphuis meer te zijn, doch een multifunctioneel bedrijfsgebouw dat bij de woning van de beklaagden thuishoort.

3.4

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd tevens een dwangsom gevorderd van 50,00 euro per dag vertraging in de nakoming van de herstellvordering. Het talmen van de beklaagden om tot herstel over te gaan, verantwoordt het verbeuren van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. Het bedrag van de gevorderde dwangsom is van aard dat het een gepaste aansporing vormt voor de beklaagden om zelf tot herstel over te gaan.

Gezien de hierna vermelde artikelen :

- Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;
- Wetboek van strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195; Strafwetboek, art. 2, 38 en 40;
- Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42, 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 ;
- Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99 § 1, 1°, 146, 1°, 147, 157, 149, 160, 198 en 204 ;
- Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, art. 58;
- Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;
- Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;
- Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;
- Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;
- Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;
- Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;
- Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;
- Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOEND OP TEGENSPRAAK

Veroordeelt de eerste beklagde en de tweede beklagde voor de feiten omschreven onder de tenlastelegging A ELK tot een geldboete van 200,00 franken, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd [=x 200], **991,57 euro** bedragende

Zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de eerste beklagde en de tweede beklagde uitgesproken geldboeten TELKENS zullen kunnen worden vervangen door een gevangenisstraf van 60 dagen.

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aan de beklagden en over te gaan tot het uitvoeren van aanpassingswerken nl. aanpassing van de actuele constructie naar de vergunde constructie van het onroerend goed zijnde :

ligging :

aard en oppervlakte : bergplaats, 22 a 50 ca,

wijk en nummer van het kadaster :

en dit binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Beveelt dat voor het geval dat de vermelde aanpassingswerken niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door en een dwangsom zal worden verbeurd van 50,00 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Spreekt bovendien in hoofde van de eerste beklagde en de tweede beklagde de verplichting uit om ELK EENMAAL een bedrag van 10,00 EUR, met 45 decimen verhoogd, 55,00 EUR bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de eerste beklagde en de tweede beklagde een vergoeding op van ELK 25,00 EUR zoals bedoeld door artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

Begroot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in hun geheel op
99,55 EUR en veroordeelt de beklaagden en
hoofdelijk tot de betaling van deze kosten.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
EENENDERTIG JANUARI TWEEDUIZEND EN VIJF

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken.
substituut procureur des Konings.
ea adjunct-griffier.